

DARMOWE KSIĄŻKI DO IELTS

The Band 7.0 Blueprint

Czego naprawdę wymaga band 7 w każdej z czterech części, jak liczony jest wynik ogólny i gdzie większość zdających naprawdę go traci.

freeieltsbooks.net

Free to download, free to pass on · wrzesień 2026

Spis treści

The Band 7.0 Blueprint

Part 1 — Jak naprawdę liczony jest band 7

- 1.1 Cztery części, cztery oceny
- 1.2 Jak liczony jest wynik ogólny
- 1.3 Dlaczego „najsłabsza część najpierw” wygrywa z „ulubiona część najpierw”
- 1.4 Co zmieniło się w samym egzaminie w 2026 roku

Part 2 — Listening 7.0

- 2.1 Czego naprawdę wymaga 30/40
- 2.2 Cztery sekcje, w prostych słowach
- 2.3 Jeden nawyk, który dzieli większość słuchaczy na poziomie 6.0–6.5

Part 3 — Reading 7.0

- 3.1 Czego naprawdę wymaga 30/40
- 3.2 Typ pytania, który dzieli 6.5 od 7.0
- 3.3 Rozpoznawanie parafrazy
- 3.4 Czas jako prawdziwe ograniczenie

Part 4 — Writing 7.0

4.1 Cztery kryteria, w prostych słowach

4.2 Task 1 w zarysie

4.3 Task 2, i gdzie szukać więcej

Part 5 — Speaking 7.0

5.1 Cztery kryteria, w prostych słowach

5.2 Trzy części, w skrócie

5.3 Gdzie szukać więcej

Part 6 — Gdzie większość zdających naprawdę traci band

6.1 Brak czasu, nie brak umiejętności

6.2 Odpowiadanie na pytanie, którego nie zadano

6.3 Jedna mocna część maskująca trzy słabe

Part 7 — Budowanie własnego planu

7.1 Dziesięciopytaniowa samoocena

7.2 Zamiana jednej słabej części w dwutygodniowe skupienie

Koniec

The Band 7.0 Blueprint

Free IELTS Books — freeieltsbooks.net Aktualizacja: wrzesień 2026

O czym jest ta książka

IELTS daje ci cztery oceny, nie jedną. Większość zdających wie o tym gdzieś w tyle głowy, a mimo to uczy się tak, jakby istniał jeden „poziom angielskiego” do podniesienia. Ta książka wyjaśnia, część po części, jak wygląda odpowiedź na band 7 obok odpowiedzi na band 6 albo 6.5 — żebyś wiedział, co naprawić, zanim spędzisz miesiąc na ćwiczeniu niewłaściwej rzeczy.

To nie jest kurs. To mapa, którą czytasz przed wyborem trasy. Dwie inne książki na tej stronie wchodzi już głęboko w jedną konkretną część egzaminu: jedna w Writing Task 2, druga w Speaking. Ta książka mówi wprost, którą część warto najpierw pogłębić.

Dla kogo jest ta książka

Dla każdego, kto jeszcze nie podszedł do egzaminu, albo podszedł raz i nie wie, dlaczego cztery liczby na wyniku wyszły takie, a nie inne. Jeśli już wiesz, która część idzie ci najslabiej, możesz przejść od razu do jej rozdziału — albo prosto do głębszej książki na tej stronie, jeśli taka dla niej istnieje.

Jak z niej korzystać

Przeczytaj najpierw Part 1. Wyjaśnia, jak naprawdę liczy się ogólny wynik, a ta arytmetyka zmienia, która część jest warta twojego czasu — od niej zależy większość reszty książki. Jeśli podchodziłeś do egzaminu przed 2026 rokiem albo czytasz starsze porady, część 1.4 wyjaśnia dokładnie, co zmieniło się w samym egzaminie w tym roku.

Potem przeczytaj cztery rozdziały o poszczególnych częściach, w dowolnej kolejności. Każdy jest celowo krótki: tyle, żeby powiedzieć, czego wymaga band 7 i co zwykle trzyma odpowiedź na poziomie 6–6.5, a nie tyle, by zastąpić prawdziwe ćwiczenie.

Part 6 to diagnoza — garść błędów, które pojawiają się w trzech albo czterech częściach naraz, nie tylko w jednej. Part 7 zamienia wszystko wcześniejsze w plan, który da się realnie realizować.

Jedna uczciwa uwaga

Żadna książka nie może obiecać ci wyniku. To, co ta książka może zrobić, to pokazać wprost, jaki jest faktyczny standard — pisanie, mówienie, słuchanie i czytanie wciąż należą do ciebie.

© 2026 OurSharedCode — freeieltsbooks.net. Ta książka jest niezależną publikacją, rozpowszechnianą bezpłatnie w celach edukacyjnych.

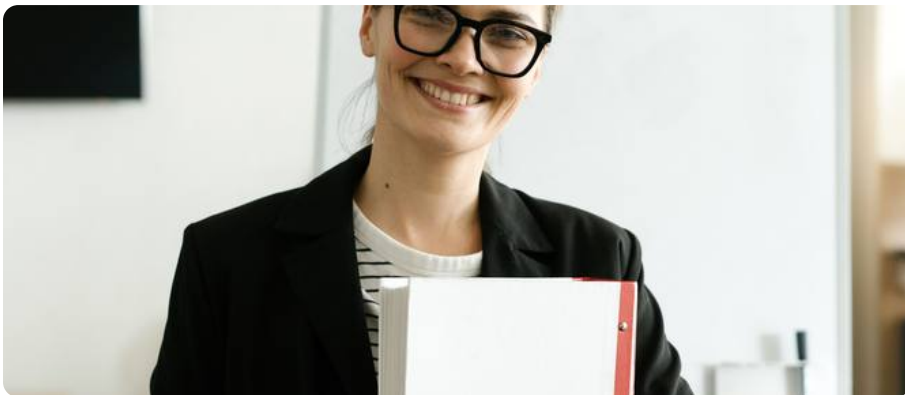
IELTS® jest zastrzeżonym znakiem towarowym British Council, IELTS Australia Pty Ltd (należącej do IDP Education) oraz Cambridge English (część Cambridge University Press & Assessment) — zwanych łącznie „IELTS Partners”. Ta publikacja i jej autor nie są powiązani z IELTS Partners, nie są przez nich sponsorowani,

wspierani ani zatwierdzeni; słowo „IELTS” pojawia się w tytule i tekście wyłącznie po to, by opisać temat tej książki.

Wszystkie pytania, wzorcowe odpowiedzi i objaśnienia są oryginalną pracą autora; nie powielono tu żadnych oficjalnych materiałów IELTS. Aktualne oficjalne informacje o egzaminie znajdziesz na ielts.org.

Możesz swobodnie udostępniać tę książkę w całości i bez zmian. Nie wolno jej sprzedawać. Dobrowolne darowizny pokrywają wyłącznie koszty hostingu, domen i tłumaczeń; żadne materiały nie są sprzedawane, a darowizny nie mają związku z IELTS Partners.

Part 1 — Jak naprawdę liczony jest band 7

1.1 Cztery części, cztery oceny

Podchodzisz do jednego egzaminu, ale wychodzisz z czterema osobnymi ocenami: Listening, Reading, Writing, Speaking. Każda jest oceniana osobno, według własnych zasad, zanim cokolwiek zostanie połączone.

Listening i Reading są bardziej mechaniczne. W każdej odpowiadasz na 40 pytań, a liczba poprawnych odpowiedzi — twój wynik surowy — jest przeliczana na skalę 9-bandową za pomocą tabeli. Zdobądź 30 na 40 w Listening, a wylądujesz na bandzie 7. Tabela zmienia się nieznacznie między egzaminami, żeby nieco trudniejszy arkusz nie karał po cichu wszystkich, którzy do niego usiedli. Mimo to 30/40 wystarczająco pewnie odpowiada bandowi 7, żeby na tym planować.

Writing i Speaking działają inaczej. Nie ma tu wyniku surowego do przeliczenia. Egzaminator ocenia twoje wypracowanie albo twoją rozmowę według czterech pisemnych kryteriów — innych dla każdej

części — a twój band za daną część to średnia tych czterech ocen. To akurat rzadko ktoś tłumaczy: twój wynik z Writing to nie jedna ocena, tylko cztery, po cichu uśrednione w jedną liczbę, zanim w ogóle do ciebie dotrze.

1.2 Jak liczony jest wynik ogólny

Twój wynik ogólny to średnia czterech ocen częściowych, zaokrąglona.

Zasada zaokrąglania zaskakuje ludzi. Wynik kończący się na .25 zaokrągla się w dół do najbliższego pół banda; wynik kończący się na .75 zaokrągla się w górę. A więc:

Listening	Reading	Writing	Speaking	Średnia	Wynik ogólny
6.5	7.0	6.5	7.0	6.75	7.0
6.5	6.5	6.5	7.0	6.625	6.5
7.0	7.0	6.0	7.0	6.75	7.0

Spójrz na drugi wiersz. Trzy części na 6.5 i jedna już na 7 i tak dają ogólny wynik 6.5 — średnia wypada tuż poniżej granicy .75, która zaokrągliłaby ją w górę. Trzeci wiersz pokazuje drugą stronę tej samej zasady: jedna część o cały band niższa od pozostałych trzech kosztuje niewiele, bo średnia i tak przekracza .75.

Liczba, która decyduje o twoim wyniku ogólnym, to nie „czy jestem wystarczająco dobry ogólnie” — to po której stronie .125 wypadnie twoja średnia. Warto to wiedzieć przed dniem egzaminu, nie po nim.

1.3 Dlaczego „najsłabsza część najpierw” wygrywa z „ulubiona część najpierw”

Ponieważ cztery oceny są uśredniane, podniesienie niskiego wyniku zmienia średnią bardziej niż podniesienie wysokiego wyniku o tyle samo — wysoki wynik nie ma dokąd dalej rosnąć, a niski ma realne pole do poprawy.

Podniesienie 6.0 do 6.5 przesuwa twoją średnią o ćwierć banda.

Podniesienie 7.5 — twojej najmocniejszej części — do 8.0 przesuwa ją o dokładnie tę samą ćwierć banda. Ale tę ostatnią ćwierć banda zwykle trudniej znaleźć. Błędy trzymające mocną część w miejscu bywają drobne i uparte. Błędy trzymające słabą część w miejscu są zwykle większe i łatwiejsze do naprawienia.

Większość zdających ćwiczy swoją ulubioną część, bo ćwiczenie czegoś, w czym już jesteś dobry, jest przyjemniejsze niż ćwiczenie czegoś, w czym nie jesteś. To też najmniej przesuwa twój wynik ogólny. Part 7 zamienia to w konkretny plan; na razie zapamiętaj kierunek: znajdź najslabszą z czterech części i zacznij od niej.

1.4 Co zmieniło się w samym egzaminie w 2026 roku

Żadna z powyższych arytmetyk się nie zmieniła. Cztery części, cztery kryteria Writing i Speaking oraz skala 9-bandowa to wciąż ten sam egzamin, co zawsze. Zmieniło się to, jak i gdzie do niego podchodzisz.

Od połowy 2026 roku IELTS zaczął wycofywać wersję papierową na całym świecie — każdy egzamin przechodzi na wersję komputerową, choć dokładny harmonogram wciąż różni się między krajami, więc sprawdź, co obowiązuje tam, gdzie będziesz zdawać, zamiast zakładać, że zmiana dotarła już do twojego ośrodka. W niektórych krajach wciąż można

wybrać ręczne pisanie części Writing na papierze, siedząc jednocześnie do Listening i Reading na komputerze — opcja nazywana Writing on Paper. Jeśli zdajesz IELTS na potrzeby wizy brytyjskiej (wersja UKVI), ta ścieżka jest komputerowa już od dłuższego czasu, bez żadnej opcji papierowej.

Dwie zmiany warte poznania, nawet jeśli żadna z nich ciebie bezpośrednio nie dotyczy. **One Skill Retake**: zdający, który podszedł już do egzaminu komputerowego, może powtórzyć jedną, pojedynczą część — tylko Listening, albo tylko Writing, którakolwiek poszła źle — w ciągu 60 dni, zamiast podchodzić do całego egzaminu od nowa. To już standardowa opcja dla każdego zdającego wersję komputerową, nie wyjątek. **Przejsięcie z papieru na komputer inaczej dotyka każdej części**, nie jest jedną jednolitą zmianą: Listening traci swój dawny, 10-minutowy czas na przepisanie odpowiedzi na papierze w zamian za 2-minutowe okno sprawdzania na koniec, bo odpowiedzi wpisuje się na bieżąco, zamiast przepisywać je później (**Listening 7.0: The 30-Correct-Answers Playbook**, dedykowana temu tematowi książka na tej stronie, dokładnie pokazuje, ile kosztuje to zdającego, który zostawia puste pole). Reading, w przeciwieństwie do tego, niemal się nie zmienia — nigdy nie miało osobnego bloku na przepisywanie w żadnej z dwóch wersji, więc wpisywanie odpowiedzi na bieżąco zamiast pisania jej ręcznie to niemal cała zmiana (**Reading 7.0: The 30/40 Question-Type Priority Map** omawia to w pełni).

Sprawdź, co obowiązuje w twoim kraju, zanim się zapiszesz — szczegóły organizacyjne różnią się między ośrodkami egzaminacyjnymi, a ta strona nie zawsze będzie najnowszym źródłem. Oficjalna strona to **ielts.org/news-and-insights/updates-to-ielts-test-delivery**.

Part 2 — Listening 7.0

2.1 Czego naprawdę wymaga 30/40

Band 7 w Listening wymaga 30 poprawnych odpowiedzi na 40. To nie jest „zrozum wszystko” — to wskaźnik trafień, a egzamin jest skonstruowany z założeniem, że coś ci umknie.

Section 4 w szczególności jest zaprojektowana tak, by trudno było ją śledzić w całości: jeden mówca, temat akademicki, żaden drugi głos, który przerwałby tok albo powtórzył myśl innymi słowami. Nawet mocni słuchacze tracą tam odpowiedzi. Zdający, którzy osiągają band 7, to nie ci, którzy zrozumieli każde słowo Section 4 — to ci, którzy nie pozwolili, by trzy stracone odpowiedzi w Section 4 kosztowały ich odpowiedzi w Section 1, zwykle najłatwiejszej części arkusza i tej, w której najmniej wypada tracić punkty.

2.2 Cztery sekcje, w prostych słowach

Section 1 — rozmowa o czymś codziennym: rezerwacja czegoś, wypełnianie formularza, umawianie wizyty. Najłatwiejsza sekcja i ta, w której utrata punktów kosztuje najmniej w stosunku do wysiłku potrzebnego, żeby ich nie stracić.

Section 2 — jeden mówca, monolog o czymś praktycznym: opowieść o miejscu, wydarzeniu, zestawie udogodnień. Często połączona z mapą albo planem, co jest osobną umiejętnością — śledzenie mówionych wskazówek na diagramie w czasie rzeczywistym, nie tylko słuchanie faktów.

Section 3 — rozmowa między dwiema lub więcej osobami, zwykle studentami albo naukowcami dyskutującymi o czymś związanym z

nauką. Informacja przechodzi między mówcami, więc pomylenie tego, kto mówi, kosztuje tyle samo, co niezrozumienie tego, co powiedział.

Section 4 — jeden mówca, monolog akademicki. Żaden drugi głos, żadna naturalna przerwa na pytanie. Tu tempo wydaje się najszybsze, bo nic go nie przerywa.

Każda sekcja odtwarzana jest raz. Nie ma drugiego odsłuchu, i właśnie ten jeden fakt sprawia, że przewidywanie — czytanie pytań przed rozpoczęciem nagrania i zgadywanie kształtu brakującej informacji — liczy się w Listening bardziej niż w jakiegokolwiek innej części.

2.3 Jeden nawyk, który dzieli większość słuchaczy na poziomie 6.0–6.5

Gubienie wątku po jednej straconej odpowiedzi.

Nagranie nie czeka. Słuchacz, który spędza trzy sekundy na myślowym odtwarzaniu straconego pytania, traci też następne, bo nagranie zdążyło już do niego przejść. Zdający, którzy osiągają band 7, wyćwiczyli w sobie natychmiastowe puszczanie straconej odpowiedzi — zaznacz zgadywanke i idź dalej — zamiast gonić za nią.

Ten sam wzorzec pojawia się też w Reading, Writing i Speaking, tylko w innej postaci: jedno drobne potknięcie wykołajające wszystko po nim, zamiast kosztować tylko samo siebie. Part 6 wraca do tego tematu.

Part 3 — Reading 7.0

3.1 Czego naprawdę wymaga 30/40

Podobnie jak w Listening, band 7 w Reading wymaga mniej więcej 30 poprawnych odpowiedzi na 40 — dokładna liczba zmienia się nieznacznie między egzaminami, ale 30 to liczba, na której warto planować. I podobnie jak w Listening, to wskaźnik trafień pod presją czasu, nie wymóg pełnego zrozumienia trzech długich tekstów w 60 minut. Bardzo niewielu zdających kończy z zapasem czasu i pełnym zrozumieniem wszystkiego, co przeczytali. Zdający na bandzie 7 to ci, którzy poświęcają ograniczony czas na pytania, które się opłacają — nie ci, którzy czytają najszybciej.

3.2 Typ pytania, który dzieli 6.5 od 7.0

True/False/Not Given, oraz jego bliski krewny Yes/No/Not Given, trzymają więcej zdających na bandzie 6.5 niż jakiegokolwiek inny typ pytania. Pomyłka niemal zawsze dotyczy rozróżnienia między **False** a **Not Given**. Stwierdzenie sprzeczne z tekstem to False. Stwierdzenie, o którym tekst po prostu nigdy nie wspomina, to Not Given. W zwykłym czytaniu „tekst tego nie mówi” i „tekst mówi coś przeciwnego” ledwo się od siebie różnią. Dlatego to rozróżnienie zaskakuje ludzi. To nie jest kwestia słabej znajomości angielskiego.

Rozwiązaniem nie jest więcej słownictwa. To nawyk: zanim zaznaczysz odpowiedź jako False, znajdź dokładne zdanie, które jej zaprzecza. Jeśli nie potrafisz wskazać zdania, które się z tym nie zgadza, uczciwą odpowiedzią jest Not Given, bez względu na to, jak bardzo milczenie tekstu cię przekonuje.

3.3 Rozpoznawanie parafrazy

Pytania w Reading rzadko powtarzają dokładne słowa z tekstu — pytanie o „wsparcie finansowe” jakiegoś badania może mieć odpowiedź w zdaniu tekstu mówiącym o jego „finansowaniu”. To nie jest próba oszukania cię przez egzamin. To sprawdzenie, czy potrafisz rozpoznać tę samą myśl wyrażoną innymi słowami — a to jest w gruncie rzeczy większość tego, czym jest czytanie po angielsku, gdy przekroczy się pewien poziom.

Szukanie dokładnych słów z pytania, zamiast myśli za nimi stojącej, to najczęstsza przyczyna, dla której zdolny czytelnik nie zdąża skończyć na czas. Ćwiczenie rozpoznawania parafrazy wprost — czytanie zdania i zapisywanie trzech różnych sposobów powiedzenia tego samego — daje tej umiejętności więcej niż czytanie kolejnych tekstów.

3.4 Czas jako prawdziwe ograniczenie

Sześćdziesiąt minut, trzy teksty, 40 pytań, jeden arkusz odpowiedzi, bez dodatkowego czasu na przepisywanie. Czytelnik, który odpowiedziałby poprawnie na każde pytanie przy nieograniczonym czasie, i tak może wylądować na bandzie 6 w warunkach egzaminacyjnych, bo ograniczeniem nie jest zrozumienie — jest nim zdążenie.

Około 20 minut na tekst to plan, do którego warto dążyć: dwie albo trzy minuty na przejrzenie struktury, reszta na odpowiadanie na pytania w kolejności, w jakiej tekst prezentuje informacje, a nie w kolejności, w jakiej wydrukowano pytania — bo te dwie kolejności zwykle się pokrywają.

Part 4 — Writing 7.0

4.1 Cztery kryteria, w prostych słowach

Każdy oddany przez ciebie tekst jest oceniany według tych samych czterech kryteriów, niezależnie od tego, czy to krótki raport Task 1, czy pełne wypracowanie Task 2.

Task Achievement / Task Response — czy zrobiłeś to, o co pytanie faktycznie prosiło? Task 1 prosi o opisanie albo podsumowanie danych, procesu albo diagramu; Task 2 prosi o odpowiedź na pytanie z twoim własnym, rozwiniętym stanowiskiem. Odpowiedź na inne, łatwiejsze pytanie niż to wydrukowane, to najkosztowniejszy błąd w Writing, bo ogranicza użyteczność każdego innego kryterium — piękne zdania odpowiadające na złe pytanie nie ratują wyniku.

Coherence and Cohesion — czy czytelnik może podążać za twoim tekstem jednorazowo, w normalnym tempie, bez wracania? To bardziej kwestia kolejności i akapitów niż słów łączących. Jedna myśl na akapit, w kolejności, którą czytelnik potrafi przewidzieć, daje temu kryterium

więcej niż dowolna liczba gotowych fraz łączących wstawionych między zdania, które od początku nie były uporządkowane.

Lexical Resource — czy używasz właściwego słowa, nie efektownego? Zwykle słowo użyte dokładnie wygrywa z rzadkim słowem użytym niemal poprawnie. Zakres wciąż ma znaczenie, ale to precyzja jest tym, czego naprawdę słucha egzaminator na bandzie 7.

Grammatical Range and Accuracy — czy potrafisz różnicować zdania, nie psując ich? To kryterium karze za dwa przeciwne błędy naraz: pisanie wyłącznie krótkich, prostych zdań oraz pisanie długich, złożonych zdań, które rozpadają się pod własnym ciężarem.

4.2 Task 1 w zarysie

Task 1 prosi o obiektywne opisanie czegoś — wykresu, tabeli, diagramu, mapy, albo (w General Training) o napisanie listu — w co najmniej 150 słowach, w około 20 minut.

Największa różnica między bandem 6 a bandem 7 w Task 1 to selekcja. Odpowiedź na bandzie 6 stara się wspomnieć każdą liczbę z wykresu, w kolejności, w jakiej się pojawiają, i wychodzi z tego lista opatrzone zdaniami. Odpowiedź na bandzie 7 wybiera dwie albo trzy najważniejsze cechy — najwyższą, najniższą, najwyraźniejszy trend, najbardziej uderzające porównanie — i organizuje raport wokół nich, wspominając szczegóły uzupełniające tylko tam, gdzie służą jednej z nich. Nie każda liczba potrzebuje zdania. Ogólny kształt — tak.

Na tej stronie nie ma jeszcze osobnej książki o Task 1, więc ta sekcja niesie nieco więcej ciężaru niż odpowiadająca jej sekcja o Task 2 poniżej

— traktuj ją jako pełniejsze słowo o Task 1, dopóki nie powstanie osobna, głębsza książka.

4.3 Task 2, i gdzie szukać więcej

Task 2 prosi o pełne wypracowanie odpowiadające na pytanie, w co najmniej 250 słowach, w około 40 minut. Waży mniej więcej dwa razy tyle, co Task 1, w twoim wyniku Writing, co jest kolejnym powodem, dla którego zasada „najsłabsza część najpierw” z Part 1.3 wciąż zostawia miejsce, by w obrębie samego Writing przywiązywać większą wagę do Task 2.

Te same cztery kryteria mają zastosowanie, ale kształt wypracowania na bandzie 7 jest konkretny: jasne stanowisko przedstawione we wstępie i utrzymane do końca, jedna myśl rozwinięta porządnie na akapit zamiast kilku myśli wymienionych po łebkach, oraz zakończenie, które powtarza stanowisko, zamiast wprowadzać nowe. W egzaminie powtarza się pięć wyraźnych typów pytań Task 2 — opinia, dyskusja, zalety/wady, problem/rozwiązanie oraz pytania dwuczęściowe — i każdy nagradza nieco inny kształt wypracowania.

To rozróżnienie, wraz z pełnym wypracowaniem modelowym dla każdego z pięciu typów i widocznym ocenianiem, to dokładnie to, co pokrywa *Band 7 Writing Task 2*, dedykowana temu tematowi książka na tej stronie. Jeśli Writing jest twoją najsłabszą częścią, to właśnie ją warto przeczytać dalej.

Part 5 — Speaking 7.0

5.1 Cztery kryteria, w prostych słowach

Speaking jest oceniane na żywo, przez egzaminatora siedzącego naprzeciwko ciebie, według czterech kryteriów, które odzwierciedlają kryteria Writing, ale pytają cię o coś innego.

Fluency and Coherence — czy mówisz w naturalnym tempie, w naturalnej kolejności, bez długich przerw na szukanie słów albo zaczynanie zdania od nowa? To nie jest kwestia szybkości. Wolniejszy mówca, który jasno rozwija jedną myśl, wypada lepiej niż szybki mówca skaczący między niedokończonymi myślami.

Lexical Resource — ta sama zasada, co w Writing: właściwe słowo wygrywa z efektownym. W Speaking obejmuje to też parafrazowanie — umiejętność powiedzenia tego samego drugi raz, inaczej, gdy pierwszy sposób nie trafia, zamiast powtarzać się albo milknąć.

Grammatical Range and Accuracy — czy potrafisz używać różnych struktur zdaniowych pod presją mówienia na żywo, bez rozpadania się większości z nich? Nikt nie mówi bez błędów; kryterium nagradza zakres, który w większości się trzyma, ponad bezpieczeństwo, które nigdy nie ryzykuje niczego złożonego.

Pronunciation — to nie jest wymóg akcentu. Chodzi o to, czy słuchacz może cię zrozumieć bez wysiłku: akcent wyrazowy, akcent zdaniowy i intonacja, które jasno przekazują twoją myśl — nie o naśladowanie jakiegokolwiek konkretnego akcentu native speaker.

5.2 Trzy części, w skrócie

Part 1 — krótkie pytania o znajome tematy: twój dom, twoją pracę albo naukę, twoje zainteresowania. Mniej więcej cztery do pięciu minut.

Egzaminator tworzy tu pierwsze wrażenie, a krótkie, niedopowiedziane odpowiedzi kosztują w Part 1 więcej, niż zdający się spodziewają, bo w tej części niewiele innego równoważy je na plus.

Part 2 — cue card. Masz minutę na przygotowanie, potem mówisz od jednej do dwóch minut na zadany temat, bez przerywania. To część, którą zdający najczęściej przeprowadzają zbyt wyćwiczoną — nauczona na pamięć odpowiedź podana do nieco innej cue card brzmi dokładnie tak, jak to, czym jest, i kosztuje Fluency and Coherence w momencie, gdy przestaje pasować do faktycznego pytania.

Part 3 — dyskusja połączona z tematem z Part 2, ale bardziej abstrakcyjna: opinie, porównania, spekulacje o przyszłości albo o społeczeństwie ogólnie. Tu Lexical Resource i Grammatical Range są testowane najmocniej, bo abstrakcyjna dyskusja wymaga więcej od obu niż opisywanie czegoś znajomego.

5.3 Gdzie szukać więcej

Pełne odpowiedzi modelowe na reprezentatywne pytania ze wszystkich trzech części, oznaczone w ten sam sposób, w jaki *Band 7 Writing Task 2* ocenia swoje wypracowania, znajdziesz w dedykowanej temu tematowi książce na tej stronie — *IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3*. Jeśli Speaking jest twoją najsłabszą częścią, to właśnie ją warto przeczytać dalej.

Part 6 — Gdzie większość zdających naprawdę traci band

Cztery rozdziały powyżej patrzą każdy na jedną część egzaminu. Ten patrzy na wszystkie cztery naraz, bo obie pogłębione książki na tej stronie widzą tylko część, którą omawiają — a niektóre z najkosztowniejszych błędów na tym egzaminie pojawiają się w ten sam sposób we wszystkich czterech częściach naraz.

6.1 Brak czasu, nie brak umiejętności

Reading traci zdających, którzy odpowiedzieliby poprawnie na każde pytanie, gdyby nie zegar. Writing traci zdających, którzy planują mocne wypracowanie, a potem muszą skrócić zakończenie, żeby zdążyć na czas. Speaking ma własną wersję tego problemu: odpowiedź w Part 2 wyćwiczona tak, by zająć pełne dwie minuty, nie zostawia nic w zapasie, więc trudniejsze, nieprzygotowane pytania w Part 3 dostają odpowiedzi cieńsze, niż zdający naprawdę potrafi udzielić.

W każdym przypadku umiejętność tam była. Zegar ją pokonał. Ćwiczenie pod realnym limitem czasu — nie „skończę ten test praktyczny, kiedy skończę” — to pojedyncza zmiana najbardziej prawdopodobnie przesuwająca zdającego, którego praca bez limitu czasu wygląda już jak band 7.

6.2 Odpowiadanie na pytanie, którego nie zadano

Kryterium Task Achievement w Writing karze za to wprost, ale to nie jest problem wyłącznie Writing. Odpowiedź w Reading, która jest prawdziwa i jasno wyrażona w tekście, wciąż zdobywa zero punktów, jeśli nie odpowiada dokładnie na zadane pytanie — częsta pułapka w True/False/Not Given, omówiona w Part 3.2. Odpowiedź w Part 3 Speaking, ciekawa i dobrze wyrażona, wciąż wypada słabiej, jeśli odpycha od faktycznego pytania w stronę powiązanego tematu, który zdający przygotował sobie wcześniej.

Nawyk naprawiający wszystkie trzy wersje jest ten sam: przed odpowiedzią powtórz sobie pytanie własnymi słowami i sprawdź swoją odpowiedź na tle tego powtórzenia, zanim przejdziesz dalej — nie po.

6.3 Jedna mocna część maskująca trzy słabe

Arytmetyka z Part 1.2 czyni to konkretnym. Pewny siebie, elokwentny występ w Speaking może stać na bandzie 7.5 albo 8, podczas gdy Listening, Reading i Writing stoją każde na 6 albo 6.5 — a wynik ogólny i tak wyłduje na 6.5 albo 7, nie na 8, bo średnią ściągają w dół pozostałe trzy.

To ma znaczenie, bo pewność siebie w jednej części może po cichu przekonać zdającego, że jest ogólnie dalej, niż jest naprawdę. Zdający,

który czuje się pewnie w Speaking, bo rozmowa przychodzi mu naturalnie, może i tak poświęcić czas przygotowań na Speaking — część, której najmniej potrzebuje — po prostu dlatego, że przyjemnie ćwiczy się coś, w czym już jest się dobrym. Part 1.3 nazwał już ten wzorzec; tutaj jest on powodem, dla którego *odczuwany* poziom zdającego i jego *wynik ogólny* mogą różnić się o cały band albo więcej.

Part 7 — Budowanie własnego planu

7.1 Dziesięciopytaniowa samoocena

Odpowiedz na każde pytanie uczciwie, w odniesieniu do ostatniej próby albo prawdziwego egzaminu, jeśli już do niego podszedłeś. To nie są punktowane pytania — mają znaleźć twoją faktycznie najsłabszą część, która nie zawsze jest tą, która wydaje się najsłabsza.

Listening

1. Podczas ostatniego pełnego testu próbnego, czy zdarzyło ci się zgubić kolejne pytanie po stracie poprzedniego, więcej niż raz?
2. Czy potrafiłbyś przewidzieć w przybliżeniu, jakiego rodzaju odpowiedzi (liczby, nazwy, miejsca) wymagała większość straconych pytań, zanim nagranie do nich dotarło?

Reading 3. Czy skończyłeś wszystkie trzy teksty z zapasem czasu na sprawdzenie odpowiedzi, czy ostatni tekst był w pośpiechu? 4. W pytaniach True/False/Not Given, czy potrafiłeś wskazać dokładne zdanie, które skłoniło cię do wyboru False, czy część tych odpowiedzi była zgadywanką?

Writing 5. W ostatnim wypracowaniu Task 2, czy stanowisko w ostatnim akapicie jest tym samym, które przedstawiłeś we wstępie? 6. W ostatnim raporcie Task 1, czy wybrałeś dwie albo trzy najważniejsze cechy, czy próbowałeś wspomnieć każdą liczbę z wykresu?

Speaking 7. W Part 2, czy twoja odpowiedź trzymała się faktycznego tematu cue card, czy odpłynęła w stronę tematu, który wyćwiczyłeś? 8. W

Part 3, czy twoje odpowiedzi były mniej więcej tak samo długie i głębokie, jak odpowiedzi z Part 2, czy zauważalnie cieńsze?

Ogólnie 9. Patrząc na cztery ostatnie oceny częściowe (albo ich uczciwe oszacowanie), która jest najniższa? **10.** Czy część, którą ostatnio najczęściej ćwiczyłeś, to ta z pytania 9 — czy inna, wygodniejsza?

7.2 Zamiana jednej słabej części w dwutygodniowe skupienie

Weź część z pytania 9. Przez dwa tygodnie ta część dostaje większość twojego czasu na ćwiczenie — nie cały, ale większość. Prosty podział, który sprawdza się u większości zdających: trzy sesje tygodniowo na słabą część, jedna sesja tygodniowo na każdą z pozostałych trzech, tyle, żeby nie osłabły.

Każda sesja poświęcona słabej części powinna kończyć się jedną konkretną notatką: który z powracających błędów tej części (z rozdziału powyżej) pojawił się tym razem. „Zabrakło mi czasu na tekst trzeci, znowu” to użyteczna notatka. „Muszę być lepszy w Reading” — nie jest, bo nie mówi ci, co zmienić na następnej sesji.

Po dwóch tygodniach podejdź ponownie do pełnego testu próbnego w tej samej części i porównaj uczciwie z punktem wyjścia. Jeśli wynik się przesunął, kontynuuj albo przejdź do kolejnej, najsłabszej części. Jeśli się nie przesunął, problemem jest raczej to, przeciwko któremu konkretnemu błędowi ćwiczysz, niż ile ćwiczysz — wróć do odpowiedniego rozdziału powyżej i przeczytaj go ponownie, zanim zaczniesz trzeci tydzień.

Co czytać dalej

Twoja najsłabsza część	Co czytać dalej
Writing	<i>Band 7 Writing Task 2</i> — pełne wypracowania modelowe dla wszystkich pięciu typów pytań Task 2, ocenione tak, by pokazać, dlaczego zdobywają swój band
Speaking	<i>IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3</i> — odpowiedzi modelowe na wszystkie trzy części, ocenione w ten sam sposób
Listening	Jeszcze niepublikowane na tej stronie — ćwicz według trzech nawyków z Part 2 powyżej, aż powstanie
Reading	Jeszcze niepublikowane na tej stronie — ćwicz według trzech nawyków z Part 3 powyżej, aż powstanie

Sprawdź **freeieltsbooks.net**, zanim uznasz, że to wciąż aktualne — ta strona dodaje kolejne książki.

Koniec

Wiesz już, jak naprawdę liczony jest wynik ogólny, czego wymaga band 7 w każdej z czterech części, garść błędów kosztujących zdających punkty w kilku częściach naraz, oraz która część jest warta twojego czasu najpierw.

To jest mapa. Reszta to ćwiczenie — na czas, uczciwe, wymierzone w konkretny błąd, który ujawnia każda sesja, a nie po prostu „więcej tego samego”.

Powodzenia na egzaminie.

O tych książkach

Ta książka jest darmowa. Powstała po to, żeby ją rozdawać, i możesz swobodnie przekazać ten plik każdemu, kto przygotowuje się do egzaminu — koledze z zajęć, grupie do nauki, nauczycielowi. Nie potrzebujesz na to zgody i nie ma nic do zapłacenia.

Więcej darmowych książek znajdziesz na **freeieltsbooks.net**.

Wróć za tydzień

Zapisz sobie ten adres teraz, skoro już o nim myślisz:
freeieltsbooks.net

Dodaj go do zakładek albo ustaw przypomnienie w telefonie na przyszły tydzień — dodajemy kolejne książki. Strona pokazuje datę ostatniej aktualizacji, więc od razu zobaczysz, co się zmieniło od twojej ostatniej wizyty.

Nie ma się do czego zapisywać i nie musisz podawać adresu e-mail.
Przypomnienie jest twoje, we własnym telefonie — to jedyny sposób, w
jaki możemy do ciebie dotrzeć, i wolimy, żeby tak zostało.

Ta edycja została zaktualizowana: wrzesień 2026.

Publikacja niezależna — bez powiązania z IELTS Partners i bez ich poparcia.

*Każdy przykład i każda opracowana tabela w tej książce powstały specjalnie na jej
potrzeby. Żaden oficjalny materiał egzaminacyjny nie jest tu powielany.*